

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. januara 2018. godine
Br. ref.: RK 1184/18

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЛJIVОСТИ

у

slučaju br. KI65/17

Podnositelj

Ilir Beqiri

**Ocena ustavnosti
обавеštenja Sudskog saveta Kosova
од 8. maja 2017. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podneo Ilir Beqiri iz Uroševca (u daljem tekstu: podnositelj zahteva), koga zastupa Vahide Braha, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositelj zahteva osporava obaveštenje Sudskog saveta Kosova (u daljem tekstu: SSK) od 8. maja 2017. godine u vezi sa odlukom GJA. N. 155/17 Osnovnog suda u Uroševcu od 11. aprila 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog obaveštenja, kojim su navodno povređena prava podnosioca zahteva garantovana stavom 2, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa stavom 1, člana 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).
4. Podnositelj zahteva, takođe, traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) *“da doneše privremenu meru kao prethodno pitanje i obustavi početak razmatranja suđenja sa istim sudskim većem (...)”*.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članovima 113 (7) i 116 (2) Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilima 29 i 54 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 2. juna 2017. godine, podnositelj je podneo zahtev Sudu.
7. Istog datuma, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeni od sudija: Bekim Sejdija (predsedavajući), Selvete Gérxhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 26. jula 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da pojasni određene aspekte svog zahteva. Istog datuma, kopija zahteva je poslata Osnovnom суду u Uroševcu.
9. Dana 7. avgusta 2017. godine, podnositelj zahteva je obavestio Sud da je Osnovni суд u Uroševcu obustavio suđenje podnosiocu zahteva sve dok se ne doneše odluka Suda u pogledu ovog zahteva.
10. Dana 4. decembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznalo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 6. aprila 2015. godine, Osnovni суд u Uroševcu je (presuda PKR-690/12) proglašio podnosioca zahteva krivim i osudio na zatvorsku kaznu. Osnovni суд je takođe naložio podnosiocu zahteva da isplati Ministarstvu ekonomije i finansija određeni iznos.

12. Neodređenog datuma, podnositac zahteva je uložio Apelacionom sudu žalbu protiv te presude, tvrdeći bitnu povredu krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, kao i pogrešnu primenu materijalnog prava.
13. Dana 19. oktobra 2015. godine, Apelacioni sud je (presuda PAKR br. 384/2015) poništio presudu Osnovnog suda i vratio slučaj na preispitivanje, jer je presuda bila nejasna i nerazumljiva u odnosu na odlučujuće činjenice slučaja i njome nije objašnjeno kako je podnositac zahteva zloupotrebljao službenu poziciju.
14. Dana 26. juna 2016. godine, Osnovni sud je (presuda PKR 191/15) pod istim sastavom Sudskog veća utvrdio da je podnositac zahteva kriv, jer nije postupao u skladu sa članom 22 (3) Zakona o javnim nabavkama.
15. Neodređenog datuma 2016. godine, podnositac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu po drugi put i na istim osnovama, kao u prvoj žalbi.
16. Dana 4. oktobra 2016. godine, Apelacioni sud je (presuda 478/2016) usvojio žalbu podnosioca zahteva, poništio gore navedenu presudu Osnovnog suda i vratio slučaj po drugi put na preispitivanje, iz istih razloga kao i u prvoj žalbenoj odluci.
17. Neodređenog datuma 2017. godine, podnositac zahteva je u skladu sa članom 39. Zakonika o krivičnog postupku Republike Kosovo (u daljem tekstu: ZKP), tražio od predsedavajućeg Osnovnog suda da diskvalifikuje Sudsko veće, koje je već dva puta sudilo njegov slučaj. Podnositac zahteva je potvrdio svoje sumnje, dodajući da je Sudsko veće zauzelo pristrasan stav protiv njega, imalo dvostrukе standarde i primenilo selektivnu pravdu, odbijajući njegove podneske.
18. Dana 5. aprila 2017. godine, podnositac zahteva je, zasnivajući se na stavu 1 člana 108. [Sudski savet Kosova] Ustava, podneo zahtev SSK-u za dodelu njegovog slučaja drugom sudsnom na Kosovu. Podnositac zahteva je ponovio svoje sumnje o pristrasnosti, dvostrukim standardima i 'selektivnoj pravdi' Sudskog veća Osnovnog suda.
19. Dana 11. aprila 2017. godine, predsedavajući Osnovnog suda je (odлука GjA. br. 155/17) odbacio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za diskvalifikaciju Sudskog veća, smatrajući da:

“... Dok za navode za nepristrasnost sudskog veća ne postoji neki dokaz ili činjenica da bi učinio verovatnom jedan takav navod, što više mogu da se smatraju na nivou percepcija i ne zasnovanih na neku činjenicu ili dokaz”.
20. Dana 8. maja 2017. godine, SSK je (obaveštenje od 8. maja 2017. godine) obavestio podnosioca zahteva da na osnovu člana 42, tačka 1.1 i 3 ZKP-a, "Sudski savet Kosova nije nadležan za delegiranje predmeta iz jednog u drugi sud, a samim tim ni da postupi po vašem zahtevu".

Navodi podnosioca

21. Podnositac zahteva tvrdi da mu je obaveštenjem SSK povređeno "pravo na pravično i nepristrasno suđenje ignorisanući predložene činjenice i dokaze" i koje se odnosi na "pristrasno sudsko veće". Podnositac zahteva, dalje, tvrdi da je SSK "zanemario član 108. Ustava".
22. Podnositac zahteva tvrdi "da su presude donete od strane ovog suda [Osnovnog suda], dva puta za redom ukinute od strane Apelacionog suda Kosova, a svi ostali optuženi oslobođeni optužbi".
23. Podnositac zahteva u nastavku tvrdi da je obaveštenje SSK "protivzakonito jer nije dalo nijedan zakonski razlog o dokazima koje smo predložili, odnosno dostavljenim dokazima, kao što su prva i druga presuda tog Suda koje su očigledno pristrasne".
24. Konačno, podnositac zahteva traži od Suda da "izvrši tumačenje i ocenu ustavnosti člana 108" Ustava.

Prihvatljivost zahteva

25. Sud prvo ispituje da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, utvrđene u Zakonu i dalje predviđene u Poslovniku.
26. U tom smislu, Sud se poziva na član 113 (1 i 7) Ustava, koji propisuje:
  1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
(...)
  7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
27. Sud se poziva i na član 47 (2) Zakona, koji propisuje:

Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.
28. Sud se, dalje, poziva na pravilo 36 Poslovnika, koji propisuje:
  - (1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*
(...)
  - (b) *samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.*
29. U tom smislu, Sud ponavlja da gore navedene odredbe utvrđuju "iscrpljivanje svih pravnih sredstava" kao ključni uslov zahteva za prihvatljivost.
30. Obrazloženje pravila iscrpljivanja je da se omogući redovnim sudovima da spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci koja se reflektuje u članu 32. Ustava i 13. EKLjP, da će kosovski

pravni poredak obezbediti delotvorno pravno sredstvo za povredu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidijarne prirode mehanizama za ustavnu pravdu (Vidi: slučaj Ustavnog suda KI 41/09 *AAB-RIINVEST Univerziti LLC Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. januara 2010. godine i Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP), slučaj *Selmouni protiv Francuske*, predstavka br. 25803/94, presuda od 28. jula 1999 godine, stav 74).

31. Pored toga, Sud naglašava da su podnosioci zahteva obavezni da iscrpe dozvoljena pravna sredstva koja su raspoloživa u teoriji i praksi u odgovarajućem trenutku, to jest, koja su pristupačna, da bi mogla da obezbede pravno zadovoljenje u pogledu pritužbe podnosioca zahteva i pruže osnovane izglede na uspeh (Vidi: slučaj ESLjP, *Sejdović protiv Italije*, predstavka br. 56581/00, 1. marta 2006. godine, stav 46).
32. Sud primećuje da se na osporeno obaveštenje SSK i povezanu odluku (GjA. br. 155/17 od 11. aprila 2017. godine) predsedavajućeg Osnovnog suda u pogledu tvrdnji podnosioca zahteva o odsustvu nepristrasnosti Sudskog veća ne može uložiti žalba.
33. Štaviše, zahtev podnosioca podnet SSK za dodelu njegovog slučaja drugom sudu na Kosovu nije bio zakonski dozvoljen u skladu sa članom 42, tačka 1.1 i 3 ZKP “*Sudski savet Kosova nije nadležan za delegiranje predmeta iz jednog u drugi sud*”.
34. S druge strane, zahtev podnosioca predsedavajućem Osnovnog suda da diskvalifikuje Sudsko veće je odbačen, kao neosnovan.
35. Sud podseća i na član 42 (3) ZKP, koji propisuje: “*Protiv rešenja kojim se usvaja zahtev za izuzeće žalba nije dozvoljena*” i „*ali ako je ovo rešenje doneto posle podizanja optužnice, onda samo žalbom na presudu*”.
36. Sud smatra da se suština tvrdnje podnosioca zahteva zasniva na „*delimičnim radnjama*“ Sudskog veća Osnovnog suda, jer su njegove presude „*dva puta za redom ukinute od strane Apelacionog suda Kosova*“.
37. U tom smislu, Sud opaža da su postupci još uvek u toku pred Osnovnim sudom gde se očekuje treća presuda nakon što je slučaj vraćen po drugi put. Nakon toga, rešenje o zahtevu za diskvalifikaciju i tvrdnja podnosioca zahteva o nedostatku nepristrasnosti Sudskog veća je dozvoljeno.
38. Pored toga, Sud primećuje da član 398 (2) ZKP propisuje: “*Apelacioni sud može naložiti osnovnom sudu da na osnovu objektivnog i transparentnog sistema raspodele predmeta odredi novo (...) pretresno veće ako Apelacioni sud utvrdi da je određeno (...) pretresno veće neprekidno na nepropisan način primenjivalo zakon, u velikoj meri pogrešno ocenio dokaze ili neraspoređivanje (...) veće dovelo bi do pogrešne primene prava ili sukoba interesa*”.
39. Sud podseća da podnositelj zahteva traži od Suda „*ocenu ustavnosti i tumačenje člana 108*“ Ustava u vezi sa obaveštenjem SSK.

40. Sud smatra da je takva ocena i tumačenje bespredmetno, pošto zahtev SSK nije zakonski dozvoljen.
41. Dakle, Sud utvrđuje da što se tiče njegove tvrdnje o nedostatku nepristrasnosti sudskog veća, podnositac zahteva još uvek nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana u članu 113 (7) Ustava, utvrđena u članu 47 (2) Zakona i predviđena u pravilu 36 (1) (b) Poslovnika.

Zahtev za privremenom merom

42. Sud podseća da podnositac zahteva takođe traži od Suda "da doneše privremenu meru kao prethodno pitanje i obustavi početak razmatranja suđenja sa istim sudskim većem".
43. U tom smislu, Sud se poziva na član 27. [Privremene mere] Zakona, koji propisuje:
  1. *Ustavni sud (...) može doneti odluku o primeni privremenim mera (...), ukoliko su te mere neophodne za oticanje rizika ili nepopravljive štete, ili je preuzimanje ovakvih privremenih mera u javnom interesu.*
44. Sud se poziva i na pravilo 55 (4) Poslovnika, koje propisuje:

Veće za razmatranje pre davanja preporuke za odobrenje zahteva za uvođenje privremenih mera utvrđuje da:

- (a) *je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta.*
(...)

Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.

45. Sud zaključivši da podnositac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom smatra da podnositac zahteva nije pokazao *prima facie* slučaj o prihvatljivosti zahteva.
46. Dakle, u skladu sa članom 116 (2) Ustava, članom 27 (1) Zakona i pravilom 55 (4) Poslovnika, zahtev za privremenom merom je odbačen, kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članovima 27 (1), 47 (2) i 48. Zakona i pravilima 36 (1) b), 55 (4) i 56 (2) Poslovnika, 4. decembra 2017. godine jednoglasno

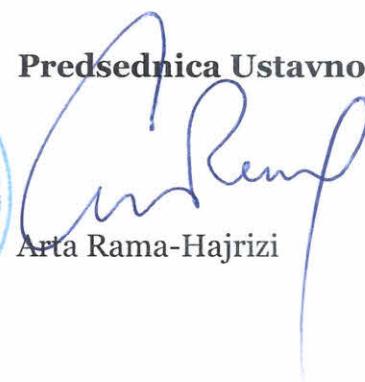
ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI OVU odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

